

ปัญหาสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษ

ในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา

THE PROPORTION PROBLEMS BELONG TO ASSIGN CRIMINAL OFFENSES

AND PENALTIES IN ORDINARY PERSON DEFAMATION

ทศวรรษ อินทร์จันทร์¹ และศิริโรจน์ รัฐประเสริฐ²

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (Tape_hhh@hotmail.com)

² อาจารย์ประจำ หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (siriroj.ra@gmail.com)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักกฎหมาย ทฤษฎี และแนวคิดทางกฎหมายที่เกี่ยวกับความผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทบุคคล โดยเฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้นและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา โดยเน้นศึกษาการหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและหามาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา ควบคู่ไปกับการลดภาระความยุ่งยากในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยจะทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ (Quality Research) ใช้การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะต่อไป

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ในประเด็นแรก กฎหมายความผิดฐานหมิ่นประมาทของต่างประเทศ มีหลากหลายแนวทางโดยมากไม่ได้นำกฎหมายอาญามาบังคับใช้และมีได้มีการบัญญัติกฎหมายเฉพาะใดๆ เพื่อใช้บังคับแก่กรณีที่มีการหมิ่นประมาทที่กระทำผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไว้ต่างหาก ประเด็นที่สองพบว่า การกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความคิดเกี่ยวกับการหมิ่นประมาทในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดฐานหมิ่นประมาทตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ยังมีการกำหนดโทษจำคุกและโทษปรับที่ไม่สอดคล้องกันกัน ตลอดจนการกำหนดบทลงโทษจำคุกในความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้นไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดและประเด็นสุดท้ายเพื่อให้การกำหนดความผิดฐานหมิ่นประมาทได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาภาระความยุ่งยากในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงควรกำหนดความผิดอาญาเกี่ยวกับการหมิ่นประมาทเฉพาะ โทษปรับ รวมทั้งให้นำการเปรียบเทียบคดีมาใช้ให้คดีสามารถยุติในชั้นพนักงานสอบสวน เพื่อลดภาระความยุ่งยากในกระบวนการยุติธรรม

จากการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า การกำหนดความผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดาในประเทศไทยยังไม่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงในการกระทำความผิด ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะให้โทษในทางอาญาฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดายังคงอยู่ แต่คงใช้เพียงเฉพาะโทษปรับ ควบคู่ไปกับการกำหนดให้อำนาจเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีในอัตราที่สูงขึ้น สอดคล้องกับอัตราโทษปรับในความผิดฐานหมิ่นประมาทที่แก้ไขใหม่

คำสำคัญ: การหมิ่นประมาท, สัดส่วนที่เหมาะสม

ABSTRACT

This research was written to study legal measures, theories and legal ideas about criminal offenses in defamation cases especially in ordinary person. And analyse legal problems about the proportion belongs to assign criminal offenses and penalties in ordinary person by focusing on advertisement defamation to offer methods to rectify good measures about proportion to assign criminal offenses and penalties with reducing trouble in process of judgement for the crime. This research was a quality research using documentary research approach for data collection. And the final report of the research study to collect information. The analyzed the conclusions for recommendations propose to do next.

The results mostly showed foreign laws don't use criminal law to force in defamation case and don't make laws to force in defamation cases that happen on internet, too. The 2nd point is assigning criminal offenses and penalties in ordinary person defamation in Thailand especially criminal offenses in defamation on criminal code and in Computer-related Crime Act B.E 2550 don't tally. Including they aren't suitable with guilts. And the last point is to assign criminal offenses and penalties those are suitable with guilts and reducing trouble in process of judgement for the crime therefore we should have criminal offenses especially fine including compare cases to close cases in investigate process and reduce trouble in process of judgement.

The author suggested the way to still keep penalties, however use only fine with giving power to staff in the criminal procedure code more than before tally with fine in new law on defamation.

Keywords: Defamation, Proportion

1. บทนำ

สังคมไทยเป็นสังคมเปิดที่ประชาชนให้ความสนใจและบริโภคข่าวสารในอัตราสูงและในปัจจุบันสื่อสารมวลชนก็ยังมีเสรีภาพที่ค่อนข้างจะเต็มเปี่ยม เมื่อเทียบกับอีกหลาย ๆ ประเทศ กอปรกับการเป็นสัตว์สังคมของมนุษย์ทำให้เกิดการพัฒนาและรวมกลุ่มทางสังคมในระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้มีการพัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) ขึ้นมาโดยผู้วิจัยเห็นว่า อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับหมิ่นประมาทได้ง่ายมากขึ้น เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ย่อมมีการติดต่อสื่อสาร โดยสารที่สื่อออกไปอาจเป็นทั้งสารที่ดีและไม่ดี อาจส่งผลให้เกิดการกระทบกระทั่งหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เกียรติยศชื่อเสียง หรือสิทธิอื่น ๆ ที่บุคคลพึงมีพึงได้ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ในขณะนั้นคือ พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนซึ่งมีลักษณะถ้อยคำเตือนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดยสรุปความได้ว่า “การกระทำผิดทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่มีมากขึ้น ว่า ปัจจุบันพบว่าเรื่องที่ถูกร้องเรียนมากที่สุด เป็นคดีที่มีเนื้อหาความผิดเกี่ยวข้องกับการหมิ่นประมาทต่อบุคคลทางสื่อสังคมออนไลน์ ใน

ลักษณะการ โพสต์ (Post) ข้อความต่อกันไปมาระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ด้วยคำพูดหยาบคาย รุนแรง และหมิ่นประมาท ทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งการกระทำลักษณะนี้จะเข้าข่ายการกระทำความผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาท” ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานหมิ่นประมาทของไทยในปัจจุบันนั้น พบว่า อยู่ภายใต้บังคับใช้ของกฎหมายหลัก 2 ฉบับ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและพิทักษ์ไว้ซึ่งสิทธิส่วนบุคคลและเกียรติยศชื่อเสียงที่บุคคลพึงมี แต่เมื่อพิจารณาถึงบทกำหนดโทษ กลับกำหนดความหนักเบาของบทลงโทษไว้ต่างกัน เช่น การหมิ่นประมาททางอินเทอร์เน็ต ถือเป็นกรหมิ่นประมาทโดยวิธีการโฆษณาอย่างหนึ่ง เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การโพสต์ข้อความในอินเทอร์เน็ตไม่ว่าผู้โพสต์จะเป็น “ผู้ใด” หากทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ก็เป็นความผิดตามกฎหมายได้ เพราะว่าการหมิ่นประมาทถ้าได้โพสต์หรือกล่าวพาดพิงถึงบุคคลใดให้บุคคลอื่นฟังก็ถือเป็นการ “ใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม” ถ้าข้อความที่โพสต์ทำให้ผู้อ่านรู้สึกไม่ดีกับผู้ที่ถูกกล่าวพาดพิงย่อมเป็นการ โพสต์หรือกล่าวที่อาจเข้าข่าย “โดยประการที่น่าจะทำให้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง” ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายได้ง่าย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาบทบัญญัติเกี่ยวกับบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาท พบว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ได้กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (1) ประกอบวรรคท้าย ได้กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในขณะที่มาตรา 16 กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทยังมีความลักลั่นกันเองอยู่ อันอาจส่งผลต่อการบังคับใช้กฎหมายได้ และอย่างไรจึงจะเป็นบทลงโทษที่เหมาะสมกับความผิดฐานดังกล่าว เนื่องจาก แนวคิดการลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทมีหลายแนวคิด เช่น การลงโทษทั้งทางอาญาทั้งโทษปรับ และโทษจำคุกแบบที่ประเทศไทยใช้อยู่ในปัจจุบัน การลงโทษทางอาญาเฉพาะโทษปรับเท่านั้น หรือการลงโทษทางแพ่งเพียงอย่างเดียว โดยมองว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว ผู้เสียหายจึงความฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการละเมิดเอาเอง เป็นต้นด้วยเหตุนี้เอง จึงนำมาสู่ความสนใจของผู้วิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และหามาตรการที่เหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาหลักกฎหมาย ทฤษฎี และแนวคิดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทบุคคล
- 2.2 เพื่อศึกษากฎหมายว่าด้วยความผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทบุคคล โดยเฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น
- 2.3 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา โดยเน้นศึกษาการหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา
- 2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และหามาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา

3. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) เท่านั้น โดยวิธีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากตำรากฎหมาย วิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา

4. ผลการวิจัย

ประเด็นแรก ปัญหาสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทกฎหมายอาญาและตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ตามหลักการพื้นฐานของกฎหมายอาญา (Principle of Legality) การกระทำที่จะถือเป็นความผิดและผู้กระทำความผิดต้องรับโทษทางอาญาได้นั้น จะต้องเป็นการกระทำที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิดและได้กำหนดโทษของการกระทำนั้น ๆ เอาไว้ โดยในส่วนของความผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทของไทยได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา โดยวางหลักว่า “หากผู้ใดแสดงความคิดเห็นพาดพิงบุคคลอื่น อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นได้รับความเสียหายแล้ว ย่อมเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท หากการนั้นได้กระทำในลักษณะของการโฆษณา ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษบทหนัก” นอกจากนี้ ยังพบว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 ได้วางหลักว่า “ผู้ใดนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมหรือเป็นเท็จ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือเกียรติยศชื่อเสียงของผู้อื่น ผู้นั้นมีความผิด”

จากบทบัญญัติในกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น พบว่า ในกฎหมายไทยได้คุ้มครองบุคคลจากการถูกว่ากล่าวดูหมิ่นเกลียดชังในลักษณะของการหมิ่นประมาทไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ใดๆ ก็ ดี จาก การ ศึกษา กฎหมาย ความ ผิด ฐาน หมิ่น ประมาท ของ ต่าง ประเทศ พบว่า ใน ต่าง ประเทศ ไม่ว่าจะ เป็น ประเทศ อังกฤษ ประเทศ สหพันธ์ สาธารณรัฐ เยอรมนี ประเทศ ญี่ปุ่น และ ประเทศ ฝรั่งเศส นั้น มิ ได้ มี การ บัญญัติ กฎหมาย เฉพาะ ใด ๆ เพื่อ ใช้ บังคับ แก่ กรณี ที่ มี การ หมิ่น ประมาท ที่ กระทำ ผ่าน ระบบ คอมพิวเตอร์ หรือ ระบบ อินเทอร์เน็ต หรือ สื่อ กลาง การ สื่อ สาร อื่น ใด ไว้ ต่าง หาก เพราะ การ กระทำ ที่ เป็น ความ ผิด ฐาน หมิ่น ประมาท ไม่ว่าจะ เป็น การ กระทำ ความ ผิด โดย ส่วน ตัว โดยการ โฆษณา ตลอดจน การ เผย แพร่ ต่อ สาธารณะ และ ไม่ว่าจะ ด้วย สื่อ ใด ก็ ตาม นั้น ได้ เป็น ความ ผิด ตาม กฎหมาย ด้วย การ หมิ่น ประมาท อยู่ แล้ว

เมื่อพิจารณาถึงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการหมิ่นประมาทโดยวิธีการ โฆษณา พบว่า ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จะต้องเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม หรือ ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เท่านั้น หากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์เป็นความจริงหรือเป็นข้อเท็จจริงย่อมไม่เข้าองค์ประกอบของความผิดนี้ได้ แต่ตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่ว่าจะ เป็นความจริง หรือความเท็จ หากแต่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใดผู้หนึ่งได้แล้วย่อมเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาททั้งสิ้น ตามหลักการพื้นฐานนั้นถือว่า “ยิ่งจริง ยิ่งหมิ่น”

ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นข้อมูลจริงหรือข้อมูลเท็จ ก็ผิดตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว เพียงแต่หากเป็นข้อมูลเท็จก็จะผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อีกบทหนึ่งด้วย ทั้งนี้ การนำเข้าสู่ข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หากเป็นข้อมูลที่เป็นความจริง หรือกระทำไปโดยสุจริต ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามนัยแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นอกจากนี้ ในส่วนของบทลงโทษก็มีความเหลื่อมล้ำกันในกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ แม้จะลงโทษจากการกระทำความผิดอันมีองค์ประกอบของความผิดเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีความเสมอ

ภาคกัน ถ้าจะมีโทษปรับก็ควรปรับเท่ากันหรือกำหนดเพดานขั้นสูงไว้เท่ากัน หรือถ้าจะมีโทษจำคุกควรจะกำหนดไว้เท่ากัน

ประเด็นที่สอง ปัญหาการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า การยกเลิกโทษจำคุกความผิดฐานหมิ่นประมาทและคงเหลือไว้แต่โทษปรับคงเป็นทางออกที่น่าสนใจ เพราะว่าถ้าจะให้ยกเลิกโทษทางอาญาสำหรับความผิดฐานหมิ่นประมาทจะเหมาะสมหรือไม่นั้นเพราะความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่กฎหมายห้ามไว้โดยเนื่องจากเล็งเห็นถึงความสำคัญของการคุ้มครองชื่อเสียงเกียรติยศของบุคคลอันถือว่าเป็นคุณธรรมในทางกฎหมายอย่างหนึ่ง การที่กฎหมายอาญากำหนดว่าความผิดใดเป็นความผิดอาญา กฎหมายไม่ได้มองเพียงผลที่เกิดขึ้น แต่เป็นการที่กฎหมายกำหนดคดีกลางสังคม และต้องการป้องปรามการกระทำอย่างนี้ไม่ให้เกิดการกระทำแพร่หลาย

แต่อย่างไรก็ดี ในประเด็นนี้นักนิติศาสตร์ไทยยังมีความเห็น ไปกันคนละทาง กล่าวคือ มีทั้งท่านที่เห็นด้วยกับรูปแบบการลงโทษเหมือนอย่างปัจจุบัน หรือบางท่านเห็นด้วยให้ยกเลิกโทษจำคุก ให้คงไว้แต่โทษปรับเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี กลับมีความเห็นพ้องกันในประการหนึ่ง คือ ความผิดฐานหมิ่นประมาทความเห็นความผิดที่ขอมความได้และความมีขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อให้ข้อพิพาทสิ้นสุดเร็วที่สุด โดยมีต้องเข้าสู่กระบวนการของศาลอันทำให้เปลืองงบประมาณแผ่นดินในการดำเนินคดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งผู้วิจัยก็เห็นพ้องกับแนวทางดังกล่าวข้างต้นด้วยเช่นกัน ส่วนโทษปรับควรมีอัตราเท่าใด ควรศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมกับอีกครั้งหนึ่ง

ประเด็นสุดท้าย แนวทางการนำโทษปรับมาใช้ในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า บทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทในปัจจุบัน เป็นคดีที่ถูกนำมาใช้เพื่อกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามกับตน และยังเป็นช่องทางในการหาผลประโยชน์แก่ตนเองด้วย ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ไม่ควรให้คดีหมิ่นประมาททางอาญา เกี่ยวพันกับคดีละเมิดทางแพ่ง ซึ่งการยกเลิกโทษจำคุกในความผิดฐานหมิ่นประมาท และคงเหลือไว้แต่โทษปรับเท่านั้น เพราะจะช่วยลดต้นทุน ความยุ่งยากในกระบวนการยุติธรรม และยังช่วยให้คดีไม่รกรงศาล

ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นพ้องกับหลักกฎหมายของประเทศฝรั่งเศส กล่าวคือ บทลงโทษในคดีหมิ่นประมาทควรมีเฉพาะโทษปรับ ควรยกเลิกโทษจำคุก เพราะมิได้ก่อให้เกิดผลดีแก่สังคมมากนัก เพียงแต่กฎหมายต้องการป้องปรามมิให้อาเป็นเยี่ยงอย่างเท่านั้น

5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “ปัญหาเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมในการกำหนดความผิดอาญาและบทลงโทษในความผิดฐานหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดา” โดยการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาในประเด็นทางกฎหมายต่าง ๆ โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ประการแรก ผู้วิจัยเสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 14 เพื่อยกเลิกข้อความในมาตรา 14 วรรคท้าย โดยให้ความผิดฐานหมิ่นประมาทหรือความผิดต่อชื่อเสียงใช้บังคับโดยประมวลกฎหมายอาญาเพียงฉบับเดียวเท่านั้น

ประการที่สอง ผู้วิจัยเสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 16 เพื่อยกเลิกโทษจำคุกและขอมความได้

ประการที่สาม ผู้วิจัยเสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา ในมาตรา 326 และมาตรา 328 เพื่อยกเลิกโทษจำคุกและลงโทษปรับเท่านั้น

ประการที่สี่ ผู้วิจัยเสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้มีอำนาจสั่งปรับในคดีหมิ่นประมาทบุคคลธรรมดาเพิ่มเข้าไป

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก ดร. ศิริโรจน์ รัฐประเสริฐ ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และขอขอบพระคุณ ดร.คมสัน สุขมาก และดร. สุรพล ศรีวิทยา ที่รับเป็นกรรมการสอบ และขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต รุ่น 4 ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ เป็นเพื่อนสังสรรค์เฮฮา และช่วยเหลือเกื้อกูลตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในหลักสูตรนี้

เอกสารอ้างอิง

ไกรฤกษ์ เกษมสันต์, หม่อมหลวง. (2556). *คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ถึง 366* (พิมพ์ครั้งที่ 8).

กรุงเทพฯ : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

จิตติ ดิงศภัทย์. (2545). *กฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 2 และภาค 3* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์จักรวรรดิพิมพ์.

เฉลิมชัยศรี เพ็ญตระกูลชัย. (2552). *การคุ้มครองเกียรติ : ศึกษาคุณธรรมทางกฎหมายในความคิด*

ฐานคุณหมิ่นเปรียบเทียบความผิดฐานหมิ่นประมาท. (Unpublished Master's thesis), มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.

เฉลิมศักดิ์ ตรีพนากกร. (2542). *การกระทำความผิดอาญาโดยวาจา : ศึกษากรณีขอบเขตความรับผิดชอบและสภาพ*

บังคับของความคิดฐานหมิ่นประมาท (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ชุตติกาญจน์ ศรีฉัฐกุล. (2549). *การดูหมิ่นต่อบุคคลซึ่งอยู่ห่าง โดยระยะทาง* (Unpublished Master's

thesis). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. (2549). *คำอธิบายกฎหมายอาญาภาคความคิดและลหุโทษ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์วิญญูชน.